Manifestarea exterioară a unei treziri la viață (I)

On Octombrie 19, 2013

Transformă-te într-un model de credință puternic, remodelându-ți viața în jurul propriilor răni recunoscute de tine ca punți spre leadership.

Spune-i îngerului care va veghea asupra vieții dumitale, Maximilien, să se roage uneori pentru un om care, asemenea Satanei, s-a crezut o clipă egalul lui Dumnezeu. Şi care a recunoscut apoi – cu toată umilința unui creștin – că puterea supremă și înțelepciunea nemărginită sunt numai în mâinile lui Dumnezeu. Rugăciunile Valentinei vor îndulci poate remușcările pe care el le poartă în fundul sufletului.

În ceea ce te privește, Maximilien, iată tot secretul purtării mele față de dumneata: nu există nici fericire, nici nenorocire pe lume. Există doar compararea unei stări cu cealaltă și – atâta tot. Doar cel care a simțit nefericirea cea mai cumplită e în stare să simtă cea mai mare fericire. Ca să-ți dai seama cât de bine este să trăiești, trebuie să fi dorit să mori.

Trăiți deci și fiți fericiți, copii dragi ai inimii mele. Nu uitați niciodată că până în ziua când Dumnezeu va binevoi să-i destăinuiască omului viitorul, toată înțelepciunea omenească va fi cuprinsă în aceste două cuvinte: "Așteaptă și nădăjduiește ! "

Leadership: Aderi cu chibzuință la ceea ce adaugi experienței tale în chip nefalsificat, astfel încât să redai începutul unei noi lumi din perspectiva a ceea ce te face să renunți la regretele trecutului?

O asemenea trăire apărută parcă din neant, căință obositoare, trimițând cu gândul la glasul de neuitat al disperării, trebuie să capete, neapărat, valoarea unui exemplu plin de învățăminte. Omul adaugă valoare și înțeles experienței sale în chip nefalsificat atunci când se simte responsabil moralicește față de lume, față de tot ce-l înconjoară, știind exact ce are de făcut în virtutea acestei responsabilități. El se angajează să renunțe la trecut dintr-un singur motiv: să-și impună superioritatea maturității asupra tinereții.

Omul care a cântărit totul din întuneric, printr-o aprigă lovitură a destinului, omul înăuntrul căruia s-au născut tensiuni generatoare de deznădejdi crâncene, curenți de necredință, goluri de identitate, perpetuate în jurul unui nucleu de rezistență, a avut puterea de a merge mai departe. Şi, astfel, el a putut aprecia adevărata fericire. Tot ce-a trăit, tot ce-a suportat cu acea îndârjire pe care nimic nu o poate destrăma și pe care nu o întâlnești altundeva, pentru prima oară s-a declanșat ca reacție de răspuns la solicitările sufletești. Omul și-a destăinuit durerea nestinsă, lăsând să se întrevadă valorile și calitățile dobândite de pe urma ei.

Sufletul omului care a fost prădat și golit de orice sentiment, ca un mormânt acoperit cu o lespede grea de piatră, s-a deschis printr-o mișcare de rotație a destinului. Şi odată cu mângâierea primei raze de soare, acest om și-a descoperit puterea pe care o avea. A reînviat și a urcat spre înălțimile absolutului.

Numai o minte ascuțită și o forță instinctuală chibzuită ar fi putut deslușì valențele pozitive ale acestui suflet, a cărui esență se reflectă în versurile poetului Robert Service: *"Avea o inimă de Viking și credința simplă a unui copil".*

Această imagine, a omului trecut de tinerețe, dar investit de Dumnezeu cu o mare putere de pătrundere (prin ruperea contactului cu realitatea exterioară și prin trăirea excesivă a unei

vieți interioare), ne face să ne gândim la un vultur vindecat de răni chinuitoare, care se avântă din nou în înaltul cerului.

Leadership: Poți să asiguri o garanție privind autenticitatea ta în cazul apropierii de destinul unui artist care se relevă ca un șir de enumerări ale unor fapte și atitudini reflexive în fața întrebărilor vieții?

Un artist nu ține seama de condiția intrinsecă a artei, și anume trăirea și înțelegerea suferinței. El se relevă ca un șir de enumerări ale unor fapte și atitudini reflexive în fața întrebărilor vieții, precum:

Cum te poți iubi mai mult? Ce vrei să întruchipezi? De ce anume fugi cel mai mult în viață? De ce credințe limitative te ții agățat? Te multumești cu mai puțin decat meriți? Unde traiesti acum - în trecut, în viitor sau în prezent? Poți deveni un alt tip de persoană pentru alții?

Dorinta lui Edmond Dantes de a se înălța spre un nivel superior de existență, a determinat creșterea rezistenței în fața deznădejdei, dublând speranța. Ingredientele participante la reacția de schimbare lăuntrică totală, numărul de moli ai fiecărei substanțe psihice și sufletești ce conținea agentul de accelerare a proceselor de dezvoltare, au dat naștere la o nouă lumină călăuzitoare. La o putere spirituală nemaiîntâlnită, nemărginită. Ca o contrapondere pentru durerea, pesimismul și resemnarea surdă care i-au invadat sufletul - specifice autocunoașterii și dobândirii înțelepciunii.

Evaluarea personalității omului și a structurii sufletești care o compune, plasată într-un cerc al forțelor de atracție care își extinde diametrul printr-o focalizare consecventă asupra simțurilor și gândurilor trecute sub tăcere, nu asigură o recunoaștere relevantă a valorii sau a responsabilități sale în caz de eșec.

Din acest punct de vedere leadershipul pierde din strălucire, capătă o nuanță mai șteарsă, devine un factor slab de investigație a autorității omului. Nu mai poate furniza indicii majore privind existența unor valori care să favorizeze schimbarea totală a omului într-o entitate superioară care să poată funcționa autonom.

Imaginea pe care ți-o modelează schimbarea lăuntrică se relevă ca un ansamblu de asemănări, analogii între fenomenele reale din viață și corespondentele lor emoționale. Ea este inclusă în planul unei ființe inteligente care își exercită voința nu în funcție de convingerile și experiențele trecutului, ci în funcție de ușurința cu care își iartă greșelile, rănile și dramele sufletești.

Manifestarea exterioară a unei treziri la viață aduce in prim plan acea autodefinire din perspectiva căreia sensul vieții capătă alte semnificații. Dar și revenirea la jaloanele inițiale stabilite pe parcursul vieții ori de câte ori soarta nu respectă planul inițial.

Aidoma unei păsări Phoenix, poți să renaști din propria-ți cenușă?

* Notă: Alexandre Dumas - Contele de Monte Cristo , Editura Tineretului, 1957.

Source: https://neculaifantanaru.com/manifestarea-exterioara-a-unei-treziri-la-viata.html